

Waarom een galerie?
Column door galeriemedewerker*
(juli 2011)

Ja, waarom begint een mens eigenlijk een galerie? Dat zal wel een vraag zijn, die door iedereen anders beantwoord wordt. Geen galerie beginnen zal voor een aantal mensen een serieuze optie zijn. Voor 'ingezetenen' is het misschien: nooit aan moeten beginnen....

Maar meer serieus, in verreweg de meeste gevallen zullen bijvoorbeeld roeping/passie, interesse, achtergrond en opleiding de reden (geweest) zijn om in dit vak te stappen. En hoewel wij vanuit een totaal andere invalshoek galerie Pouloueff ingerold zijn, kunnen wij nu al beamen dat dit een ontzettend boeiend en aantrekkelijk vak is.

Akkoord, als galerie bestaan wij nog nauwelijks een jaar en zijn dus eigenlijk gewoon nog aan het puberen. Maar wij zijn nieuws- & leergierig en willen daarom al zeer snel een (nog) volwassen(er)aanbod verzorgen. Lees verder! Toch is ook zo'n beginfase als nieuwkomer al geweldig. Je stapt in het diepe en merkt dat velen voor je klaar staan met welgemeende raad en daad. Van exposanten tot buurtgenoten. Waarvoor dank!

Hoe dan wel de galeriewereld in geraakt? Wij, ondergetekende en achterban, zijn afkomstig uit een andersoortig bedrijfsleven. In die wereld ontmoetten wij een aantal gelijkgestemden. Alle met de wil om zich actiever in te zetten voor hen die in een (veel) minder comfortabele positie leven. Vaak (en volkomen terecht) kijkt men dan ver over de vaderlandse grenzen en levert bijdragen aan bijvoorbeeld ontwikkelingshulp. Wat wij opmerkten is, is dat er soms letterlijk om de hoek ook veel plaats is voor initiatieven die initiëren en stimuleren. In het overleg dat daarop veelvuldig volgde, kwamen wij er achter dat wij met zijn allen ook nog jazzfreaks waren. Jazz is, net als alle vormen van muziek creatief. En met de begrippen jazz en creatief is alles begonnen.

OK, jazz dus. Maar waar te starten? Bij het begin dan maar, studenten dus. En zo raakten wij in gesprek met de mensen van het Conservatorium van Amsterdam. Met hen samen ontstond het initiatief voor een jazz-competitie. En niet zonder succes! Echter even een paar fases terug, want als je met zo'n idee begint, wil je (en is het noodzakelijk) dat het initiatief 'staat'. En blijft staan. Daarom werd de Keep an Eye Foundation opgericht. 'Keep an Eye' vrij vertaald als met het oog op. Studenten dus. Al doende met die jazz kwamen wij er achter dat onze inzet niet alleen als zeer welkom ervaren werd, maar ook gewoon als leuk. En dat was wederzijds. Dus al snel volgden er brainstormsessies over wie wij nog meer konden benaderen...Nu werden ook wij, zoals iedereen zal herkennen, geconfronteerd met een budget dat

niet zo maar ongelimiteerd was. Het opstellen van een ruime lijst van doelen die wij voor ogen hadden was het punt natuurlijk niet. Maar de keuze uit die lijst werd op een zeg maar natuurlijke wijze vergemakkelijkt door de reikwijdte van de middelen. Ja, nou, komt er op neer op dat wie het eerste komt, het eerste maalt. Ook al klinkt dat wat banaal. Maar goed, na de jazz raakten wij in gesprek met de mensen van de Rietveld Academie/ het Sandberg Instituut, de Design Academy, de Nederlandse Film en Televisie Academie, ... Stuk voor stuk zeer inspirerende ervaringen. Veel te luisteren, veel te zien. Dat beviel zo goed, dat wij anderen wilden laten delen in dat wat niet alleen wij goed en mooi vonden. Wij wilden ook anderen laten kennismaken met het werk van aanstormende talenten. Talenten die hun leven gaan wijden aan creatieve beroepen.

En daar heb je meters voor nodig. Horizontale, verticale, vierkante, kubieke ..., liefst ook nog in het kwadraat! Ga daar maar eens over praten met een aantal doorgeslagen enthousiastelingen! Van afgekeurde vliegtuighangars, tot drooggevallen scheepswerven, als het maar van RAI-gebouw proporties was. Dan was het al snel goed. Maar ja, dat budget...

Dus het werd galerie Pouloeff. Lekker tegendraads ten opzichte van de ambities hierboven, want zeer goed te overzien van muur tot muur. Toch ook zeer volwassen, want het pand had al een bestaan als galerie achter de rug. Beetje opknappen en het elan spat er vanaf!

Zoals gezegd: pand uit de steigers, wij uit de luiers en vol ambitie. In 'Pouloeff' willen wij vanaf zeer binnenkort zo veel mogelijk werk laten zien van voornamelijk studenten of net afgestudeerd aanstormend talent. Daarvoor hebben wij ons clubje van, zeg toch maar, creatieve hobbyisten uitgebreid met mensen uit het vak. Die ons ondersteunen bij de selectie en de presentatie. Die ons actief en passief (kan dat?) gaan ondersteunen en begeleiden. Die ons misschien zelfs het vak wel gaan leren. Maar of dat een ambitie te ver is? En toch, dat tegendraadse van toen straks, zit echt wel in onze genen. Want wij willen de bezoekers toch ook zo nu en dan blijven verbazen met werk dat in het geheel niet van studenten is. Of met werk dat niet met kunst geassocieerd werd tot nu toe? Kom kijken.

Gerrit-Jan Pluf * medewerker van het eerste uur en net als de rest van het team graag op de achtergrond. Vandaar het pseudoniem.